

O PŘÍMLUVÁCH PAVLOVÝCH I JEŽÍŠOVÝCH

(Krnov, 5.1.2025)

I.čtení: evangelium podle Jana 17,6-21

II.čtení: epištola Filipským 1,2-11

Sestry a bratři, před lety nám velmi vážně onemocněl syn. Byl to pro nás hrozný šok a vůbec jsme nevěděli, jak si s tím poradit. Hlavně prvních pár dní, kdy se chystal na operaci a kdy nikdo nedokázal odhadnout, jak to může celé dopadnout – jsme byli úplně ztraceni. Chvíli jsme byli s ním v pokoji, a pak jsme se museli jít někam za roh vybrečet. A vůbec jsme se v tu chvíli nedokázali modlit. Prostě to nešlo – hlava byla úplně prázdná, jako zaseknutá.

Ale v tu chvíli nám začaly chodit zprávy od přátel: „Modlíme se za vás, myslíme na vás“.

To naše těžké rozpoložení trvalo několik dní, dokonce možná pár týdnů. Ale po celou tu dobu bylo pro nás obrovskou vzpruhou, že někde někdo, a možná ani nevíme kdo, se za nás modlí. Že i když my nemáme slov, jsou kolem nás jiní, kteří slova neztratili a kteří s námi nesou ten strach a tu bolest.

Je to neuvěřitelné povzbuzení, když víte, že se za vás ve vaší těžké chvíli někdo modlí a že na vás někdo myslí. Věřím tomu, že právě toto je jeden z úžasných benefitů společenství věřících, tedy církve. Že se přimlouvá jeden za druhého před Boží tváří.

A možná ještě větší posilou je pro mě, když čtu v Bibli „děkuji za vás a s radostí za vás prosím“. Říkám si – hele, sám apoštol se za mě přimlouval!

Já vím, že to původně bylo určeno úplně jiným lidem. Já vím, že tihle lidé dávno zemřeli a že je trochu opovážlivé si přivlastňovat jejich požehnání. Ale na druhou stranu věřím, že Pán Bůh si ten biblický text používá, aby k nám mluvil ještě i dnes. A že si to povzbuzení klidně z toho textu můžeme ukrást i pro sebe.

Tahle epištola vznikla v kriminále. Apoštol seděl za své přesvědčení, že Ježíš je očekávaný Spasitel židovského národa, a že v Něk se dočkají Boží spásy i jiné, nežidovské národy. Byl neprávem zadržen a hrozila mu možná i smrt. Přesto Pavel nenaříká nad svým osudem, ale překvapivě – děkuje.

Děkuje za ty, kteří zůstali před mřížemi! Děkuje za ty, kdo nestrádají omezením svobody, kdo sami rozhodují o vlastním životě, komu nehrozí bezprostřední ohrožení, natožpak smrt.

Jistě měl ve vězení svých starostí dost, a závažnějších než přátelé, co zůstali venku. Taky mohl být rozzlobený na ty, kdo ho předhodili soudu a ještě kuli další pikle. Mohl se bát o budoucnost – naprosto právem.

A přece to nedělal!

Modlí se za ty, kdo jsou v bezpečí za plotem. A za co se modlí?

Neprosí o neurčité požehnání a už vůbec nežádá, aby se těm venku všechno dařilo. Prosí Boha, aby se láska adresátů rozhojňovala, a s ní poznání a hluboká vnímavost. To vše, abychom se naučili rozdílu mezi dobrým a zlým, abychom rozeznali, na čem záleží, a toho se drželi jak klíšťata.

A taky prosí, abychom zůstali ryzí a bezúhonní pro den Kristův. Abychom byli připravení na Ježíšův příchod ve slávě a moci a abychom Mu v tu chvíli neudělali ostudu ;-).

A navrch ještě, abychom se nehádali, ale abychom nesli ovoce lásky, pokoje, radosti, abychom kolem sebe rozdávali naději a víru. To je naším úkolem v tom našem mikrovesmíru.

Tak jako Pavel toto ovoce šířil kolem sebe natruc kriminálu, navzdory těžkým podmínkám. A i my jsme zváni, abychom se k tomu připojili. Děkovaním i přímluvou.

Ještě silnější je modlitba Ježíšova ze 17. kapitoly Jana – pár minut pře p. „Prosím, zachovej je ve svém Jménu.“ „A dej, ať nikdo z nich nezahyne...“

Sestry a bratři, nevím jak vy, ale mě to ujištění o Kristově přímluvě nesmírně posiluje. Přímluvě za jednotu Božího lidu, přímluvě za výdrž a vytrvalost. Přímluvě za to, aby Pravda nás posvětila. A dokonce i ostatní, kteří teprve o Ježíši uslyší.

To jsou opravdu silné přímluvy a já jsem za ně nejméně stejně vděčný, jako za modlitby desítek (možná i stovek) přátel v době Šimonovy nemoci. A jsem moc vděčný, že církev, ta rodina Boží, je takto na stráží jeden za druhého. A budu uvažovat, jak tuto vděčnost přetavit v dobré ovoce Ducha svatého.

Takže nezapomínejme, třeba i ve chvílích, kdy se cítíme úplně opuštění, že už apoštol Pavel a dokonce sám Pán Ježíš se za nás modlili; a že jsou taky další lidé, kteří za nás ztratí slůvko v modlitbě.

Pane náš, chválíme Tě za Tvé sliby, na které je spolehnutí.

Děkujeme za Tvé přímluvy, které mají sílu lámat skály.

Oslavujeme Tě za Tvé bezpodmínečné přijetí a za odpuštění.

A pomoz nám přinášet dobré ovoce, které bude vonět a chutnat i všem kolemjdoucím.AMEN